

Gdańsk, dnia 9 marca 2017 r.

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący: Iwona Haniewicz

Członkowie: Anna Bogdanis, Władysław Leszczyński

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 9 marca 2017 r. w Gdańsku sprawy z odwołania [REDACTED]
[REDACTED] od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku z dnia 7
listopada 2016 r. o umorzeniu dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego [REDACTED]
[REDACTED] na podstawie art. 437 § 1, w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o
radcach prawnych (Dz. U. 2016 r. poz. 233 ze zm.)

postanawia

- 1/ utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia,
- 2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący:

/-/ Iwona Haniewicz [REDACTED]

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Anna Bogdanis

/-/ Władysław Leszczyński [REDACTED]

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Gdańsku ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 lipca 2014 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] wpłynęła skarga [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] na działania radcy prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE]. Skarżący zarzucił radcy, iż ten chcąc spowodować cofnięcie zwolnienia Skarżącego z kosztów sądowych posłużył się sfałszowanymi zdjęciami jego posesji w postępowaniu sądowym.

W dniu 30 stycznia 2015 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia. W toku postępowania Rzecznik zapoznał się z dokumentami zgromadzonymi w sprawie oraz przesłuchał radcę prawnego. Rzecznik zwrócił się także do Prokuratury Apelacyjnej z pytaniem o stan postępowań toczących się wskutek skarg [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE]. Z uwagi na treść skargi, wyjaśnienia [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oraz fakt, iż Prokuratura Apelacyjna nie dopatrzyła się w działaniach radcy prawnego znamion czynu zabronionego, Zastępca Rzecznika w dniu 31 marca 2015 roku wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie. Od tego postanowienia odwołał się Skarżący. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w dniu 22 lipca 2015 roku, po rozpatrzeniu zażalenia Skarżącego postanowił uchylić postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu postępowania i przekazać sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu swojego postanowienia Sąd Dyscyplinarny wskazał, iż Rzecznik powinien oprzeć się swojej decyzji także na wyjaśnieniach Skarżącego oraz przeprowadzić dowód z akt sprawy Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANE] w związku ze stanowiskiem Prokuratury Okręgowej [REDAKTOWANE] Wydział Nadzoru nad postępowaniem przygotowawczym w sprawie prowadzonej pod sygn.akt [REDAKTOWANE].

Zastępca Rzecznika ponownie rozpatrując skargę, zastosował się do zaleceń Sądu, przesłuchał w charakterze świadka [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oraz zapoznał się z aktami sprawy [REDAKTOWANE] prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową [REDAKTOWANE]. Po analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Rzecznik stwierdził, iż: Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANE] Wydział Cywilny w dniu 25 października 2010 roku, w sprawie [REDAKTOWANE] zwolnił [REDAKTOWANE] od kosztów sądowych w całości. Sprawa sądowa toczyła się z powództwa [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] przeciwko [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oraz Gminie [REDAKTOWANE]. Radca prawny [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] będąc pełnomocnikiem Gminy [REDAKTOWANE] wniósł w dniu 24 lutego 2014 roku pismo w którym wskazał, że powód jest w posiadaniu działek których nie wskazał sądowi wnosząc o zwolnienie go z kosztów sądowych. Radca prawny wskazując działki w których posiadaniu był Skarżący nie wskazywał wartości tych działek, a jedynie ich położenie i powierzchnię. Sąd w dniu 6 maja 2014 roku postanowił o stwierdzeniu braku podstaw do cofnięcia powodowi zwolnienia od kosztów sądowych.

Rzecznik ustalił, iż Prokuratura Rejonowa prowadziła pięć postępowań ze skargi [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE]. Były to postępowania dotyczące przekroczenia uprawnień przez Wójta Gminy [REDAKTOWANE] na szkodę [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] ([REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE]) oraz postępowanie dotyczące przerobienia fotografii załączonych do akt sprawy rozpoznawanej przez sąd ([REDAKTOWANE]). Wszystkie postępowania zostały zakończone prawomocnymi postępowaniami. W postępowaniu [REDAKTOWANE] (skarga złożona w dniu 15.05.2014 r.) Prokuratura Rejonowa wydała postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia. Postanowienie to jest prawomocne. W związku z odmową wszczęcia dochodzenia w tej sprawie [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] odwołał się do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE].

██████ w ████████. W dniu 20 listopada 2014 roku Sąd rozpoznał zażalenie i utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję. W ocenie sądu, w aktach sprawy brak jest danych pozwalających powziąć uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, czy to przerobienia fotografii, czy też użycia takiego dokumentu w toku postępowania cywilnego, a tym samym tworzenia fałszywego dowodu w celu skierowania o przestępstwo skarbowe przeciwko ████████ ████████. Jest to - zdaniem Sądu – jedynie subiektywne wrażenie zgłaszającego nie poparte dowodami i nieuzasadnione logiką.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nadmienił także, iż Prokuratura Okręgowa ~~XXX~~Wydział Nadzoru nad postępowaniem przygotowawczym w ████████ dokonała badania sprawy ████████ ████████ prowadzonego na wniosek ████████ ████████ a dotyczącego popełnienia przestępstwa przez Wójta Gminy ████████. Po analizie sprawy Prokuratura Okręgowa doszła do wniosku, że decyzja o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 12 czerwca 2013 roku była przedwczesna. Jednakże w chwili sporządzania postanowienia Rzecznika, postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w tej sprawie jest prawomocne. Dodatkowo Rzecznik wskazał, iż w tej sprawie nie występował radca prawny ████████.

Biorąc powyższe pod uwagę Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, iż radca prawny ████████ ████████ nie popełnił deliktu dyscyplinarnego. Radca prawny jak wynika to z postanowień Prokuratury i Sądu nie dokonał fałszerstwa zdjęć, które złożył jako dowód w cywilnym postępowaniu sądowym. Ponadto Rzecznik zwrócił uwagę, iż radca nie podawał wartości działek, tylko wskazywał, iż Skarżący jest ich właścicielem. Nie można więc w tym przypadku mówić, iż poprzez sfałszowanie zdjęć zawyżał ich wartość. W związku z powyższym w dniu 4 maja 2016 roku Zastępca Rzecznika wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia.

W wyniku odwołania Skarżącego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w dniu 27 lipca 2016 roku uchylił postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego i przekazał ją do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu OSD stwierdził brak informacji, co do prawomocności postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia dotyczącego przerobienia fotografii.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ponownie rozpoznając sprawę, zastosował się do zalecenia Sądu i konieczności umieszczenia w uzasadnieniu postanowienia informacji, co do prawomocności ww. postanowienia.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Zastępca Rzecznika stwierdził, iż w dniu 20 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy ████████ w ████████ II Wydział Karny rozpoznał sprawę zażalenia ████████ ████████ na postanowienie Prokuratora Rejonowego ████████ ████████ w ████████ w sprawie ████████ i utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zasadnie przytoczył treść przepisu art. 306 § 1 k.p.k., zgodnie z którym, pokrzywdzonemu oraz instytucji państwowej, samorządową lub społecznej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie przysługuje zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego. Uprawnionym do złożenia zażalenia przysługuje prawo przejrzenia akt. W myśl art. 465 § 2 k.p.k. na postanowienie prokuratora przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy, chyba że ustawa stanowi inaczej. Sąd orzekający działa jako sąd odwoławczy. Zatem ma obowiązek odpowiednio

stosować przepisy o postępowaniu odwoławczym. W szczególności zobowiązany jest do rozważenia wszystkich wniosków i zarzutów wskazanych w zażaleniu, a w uzasadnieniu orzeczenia podać, dlaczego te wnioski i zarzuty uznał za niezasadne. Każde postanowienie wydane w postępowaniu karnym winno zawierać uzasadnienie, chyba że ustawa zwalnia z tego wymogu (art. 94 § 1 pkt. 5 k.p.k.). Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zasadnie przyjął, iż od takiego postanowienie nie przysługuje środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia, a zatem postanowienie jest prawomocne.

Wskazując na powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący:

[Redacted signature]

Członkowie:

[Redacted signatures]